

Dla ponad dwóch miliardów chrześcijan w Niedzielę Palmową rozpoczyna się Wielki Tydzień. Z tym kulminacyjnym odcinkiem okresu liturgicznego w różnych częściach świata związane są rozmaite tradycje. Hiszpania

Wielki Piątek to główny dzień obchodów Wielkiego Tygodnia. W Sewilli tuż po północy na ulice miasta wychodzą najważniejsze procesje: Jezusa Wszechmocnego, Matki Bożej Nadziei i Matki Bożej z bazyliki Macarena. O świcie wracają one do kościołów i kaplic, aby ustąpić miejsca kolejnym pochodom. Funkcjonuje tam 52 arcybractwa, z których każde przemierza miasto w osobnej procesji. Łącznie mają one ok. 100 „pasos”, czyli scen Męki Pańskiej.

W Aragonii śmierć Jezusa zapowiada tradycyjnie bicie setek bębnow. W niektórych miastach, np. w Kordobie, pali się też tzw. „judaszy”. Są to kukły symbolizujące apostoła, który zdradził Chrystusa. †

Brazylia

Uroczyste procesje odbywają się od Wielkiego Wtorku do Wielkiego Piątku – w zależności od regionu. Mężczyźni zazwyczaj wychodzą z jednego kościoła pewnej miejscowości i niosą figurę Jezusa dźwigającego krzyż, kobiety natomiast rozpoczynają od innej świątyni i podążają za figurą Matki Bożej Bolesnej. W wyznaczonym miejscu – często na głównym placu miasta – odbywa się „bolesne spotkanie Matki z Synem”. Tam kapłan wygłasza homilię. Po kazaniu tworzy się jedna wspólna procesja z dwiema figurami i rozpoczyna się nabożeństwo Drogi Krzyżowej.

Od 1992 roku w Wielki Piątek sceny Męki Pańskiej w największej brazylijskiej „faweli” (dzielnicy nędzy) Rocinha w Rio de Janeiro przedstawia grupa teatralna „Roca Cacacultura”. Bodaj najbardziej znane misterium, wystawiane od ponad 40 lat, jest odgrywane w mieście Nova Jerusalem.

Bierze w nim udział ok. 500 aktorów, w tym znane postacie życia publicznego. W zeszłych latach rolę Marii Magdaleny grała np. Miss Brazylii Natalia Guimarães. Całe widowisko dzieli się na 9 scen rozmieszczonych w różnych punktach miasta. Publiczność wędruje razem z aktorami. Uczestniczy w nim kilkadziesiąt tysięcy osób.

Filipiny

W wiosce Cutud znajdującej się 80 km na północ od stolicy Filipin istnieje zwyczaj dobrowolnego ukrzyżowania w Wielki Piątek. Zwykle poddaje się mu kilkanaście osób. Na parę godzin przed przybiciem do krzyży półnaczy ochotnicy, ubrani w kaptury, biczą się bambusowymi prętami i kijami z wsadzonymi w nie kawałkami szkła. Mimo dużego stopnia grozy atmosfera jest świąteczna – sprzedaje się piwo, lody, a nawet pamiątkowe bicz. Prominentni goście mogą oglądać ukrzyżowanie ze specjalnych miejsc widokowych.

Od lat 60. XX wieku misterium w Cutud stało się atrakcją turystyczną szeroko opisywaną przez media. Ukrzyżowania zaczęto też urządzać w innych częściach Filipin. Kościół katolicki, do którego należy ok. 80% z prawie 90 mln mieszkańców tego kraju, krytykuje tę krwawą tradycję jako wypaczenie wiary.

Anglia

W Wielki Piątek w kilku miastach, w tym w Londynie na Trafalgar Square, są wystawiane sztuki pasyjne, gdzieś indziej, np. w Yorku, nawet całe ich cykle. Tę średniowieczną tradycję wskrzeszono w XX wieku – po długiej przerwie z powodu reformacji, podczas której były zakazane wszelkie formy teatru. Od XIX wieku również anglikańska liturgia wielkopiątkowa stopniowo powraca do tradycji sprzed reformacji. Znowu zaczęto organizować procesję Drogi Krzyżowej, podczas której w ubiegłym roku ciężki krzyż dźwigał arcybiskup Canterbury Justin Welby.

Czechy

Tylko jeden dzień w ostatnim tygodniu przed Wielkanocą jest nazywany wielkim – piątek.

Pozostałe dni określane są kolorami. Tak więc środa jest czarna, czwartek zielony, a sobota biała.

Popularną tradycją w okresie Wielkiego Tygodnia jest organizowanie świątecznych jarmarków, gdzie można kupić drewniane figurki, pisanki, cukierki, a nawet „pomlázky”, czyli różgi splecione z wierzbowych gałązek. Nimi w Poniedziałek Wielkanocny chłopcy smagają dziewczyny, w zamian otrzymując pisanki lub słodycze.

Szwecja

Dni Wielkiego Tygodnia są związane z szeregiem przesądów. Na przykład w Wielki Czwartek panuje zwyczaj przebierania się za „wielkanocne wiedźmy”. Zwykle czynią to dziewczynki w wieku 5-11 lat.

Spacerują one po domach i w zamian za świąteczne kartki, laurki oraz życzenia żądają wrzucenia do ich koszyka łakoci lub symbolicznego datku. Tradycja ta jest pozostałością po wierzeniach w organizowane na wyspie Blåkulla złoty czarownic, które posłuszne szatanowi werbowały swoje adeptki i nakazywały im niepostrzeżenie myszkować w ludzkich posiadłościach.

Wielka Sobota jest najważniejszym dniem świątecznego okresu. W godzinach popołudniowych spożywa się wykwintny obiad składający się przede wszystkim z jajek i ryb. Dzieci natomiast bardzo się cieszą, ponieważ w ten właśnie dzień zajączek wielkanocny przynosi im duże świąteczne jajko, w którym znajduje się ogromna ilość cukierków.

Grecja

W Wielkim Tygodniu obowiązuje post ścisły, zabraniający spożywania mięsa i produktów mlecznych. Wtorek jest dniem poświęconym modlitwie i czytaniu Biblii. W wielu domach są przygotowywane specjalne ciasteczka „koulourakia”. W środę Grecy zazwyczaj sprzątają swoje mieszkania, a wieczorem idą do kościoła. Wielki Czwartek jest przeznaczony na malowanie jajek i ozdabianie w świątyniach grobu Chrystusa girlandami, zwanymi „epitaphios”. Wielki Piątek to dzień żałoby. Zabronione jest wykonywanie wszelkich prac i spożywanie słodyczy. Tradycyjnym daniem jest zupa z pasty sezamowej i cebuli z dodatkiem octu. Następnego dnia Grecy rozpoczynają przyrządzanie świątecznych potraw. Przed północą biorą udział we Mszy św., podczas której kapłan za pomocą świecy użycza świętego ognia jednemu z wiernych, on natomiast przekazuje go dalej. Gdy wybija północ, zgromadzeni całują się w policzki i pozdrawiają siebie nawzajem słowami „Christo Anesti!”, czyli „Chrystus Zmartwychwstał!”. Palące się świece zabierają do domów.

Ziemia Święta

Wielkotygodniowe zwyczaje w różnych krajach

Wpisany przez Кінга Красіцкая
09.04.2017 00:00

